

Brabant

Kantoor: Koningsstraat 105, 1000 Brussel, tel. 02/218.56.05

„Théâtre de Poche” inviteert clowns van Chaval door „Théâtre Hypocrite”

BRUSSEL. — De jonge mensen van het „Théâtre Hypocrite” werden in feite ontdekt tijdens het afgelopen „Festival de Spa”, waar ze een aantal excerpten uit „Conte médiocre” van Chaval tot grappige dialogen hebben omgevormd. Chaval is de spitter in zijn literaire probeersels, maar hij is vooral bekend als een vitulent karikaturist.

In „Les gros chiens” ontrafelen twee clowneske acteurs (Philippe Geluck en Alain Lahaye), enkele vreemde ideeën van de al even vreemde Chaval. De twee buitelandse mannen zijn niet van het ontgoochelde, weifelende, besluiteloze type van de twee die zich beroemd maakten in het werk van Samuel Beckett en die te „wachten zitten op Godot”. Nee, deze twee zijn plezierige kwasten, die zogenaamd dieper gaan graven bij

allerlei scripturen en uitspraken. Flaubert moet het ongeluk en zijn „Madame Bovary”. Pasteur was maar een sukkel. Clemenceau, de „tigre” was doodsbenuwd voor tijgers. Zo vertellen ook een eindeloos verhaal over Honoré de Balzac en de koffie. Het is allemaal een beetje genevrozeerde humor, een tikkelteje à la Anouilh in zijn „pièces grincantes”.

Stephane Vertue tekent voor de regie. In ieder geval lokken de vreemde uitspraken van deze twee personages (Geluck en Lahaye), allebei mannen met een wonderlijke minniek, veel gelach uit in de zaal. Naar zee mening oordt hier bijzonder goed gespeeld. Vanzelfsprekend moet je een beetje weten waarover die twee het eigenlijk hebben en is dus enige kennis van de Franse literatuur en geschiedenis en de lachwekkende kanten ervan wel nodig. (L.P.)

Sinksenfeesten ingezet

WALLE. — Op zaterdag 4 september starten traditiegetrouw de jaarlijkse Sinksenfeesten. Op het programma staan ondermeer de finale van het kaatsstormooi (14 u.), de inwijding van de nieuwe polyvalente zaal in de Poststraat (15 u.), verscheidene herdenkingen aan de gesneuvelden en een concert der Verenigde Accordeonisten (20 u.), op de Grote Markt.

Zondag 5 september start de tweede „Halse fietseling” voor

Opwijks oudste inwoner overleden

Amper acht dagen nadat de familie hem in beperkte kring had gevierd om zijn 103e verjaardag, overleed maandag de oudste inwoner van Opwijk en blijkbaar van het ganse Pajottenland.

Met Jan Vermeir, die bij zijn dochter in de Kalkestraat inwoonde, verdwijnt een der meest merkwaardige figuren uit de streek. Tot voor een paar jaar reed hij nog regelmatig met de fiets en pijproken was een van zijn geliefde bezigheden. (H.O.)

Wat schuilt er achter dat tv-feuilleton? Je leest het in de complete tv-gids van

ZONDAGSBLAD
MET COMPLETE TV-GIDS IN BIJLAGE

Ook dit jaar poppenkast voor Vilvoordse jeugd

Vóór twee jaar werd gestart met de organisatie van poppenkastvoorstellingen voor de jeugd. Deze voorstellingen kenden een buitengewoon succes, waardoor het stadsbestuur en de stedelijke culturele raad opnieuw beslisten een jaarspeelplan uit te werken. Vanaf september zullen zeven poppentheaters te gast zijn in het stedelijk auditorium aan de Bergstraat.

Ook de kinderen van Koningslo, Kassei, Houtem en Faubourg krijgen de gelegenheid om de voorstellingen bij te wonen. Zij kunnen kosteloos gebruik maken van de bus die voor de tweede voorstelling van elk poppentheater speciaal wordt ingelegd. De heen- en terugreis gebeurt onder begelei-

ngetheater „Suskwiet” met „Spookje spelen” op zaterdagen 16 en 23 oktober 1976. Het marionettentheater „Pompefloerke” met „De barstende belt” op zaterdagen 6 en 20 november. Het poppentheater „Stekelbeest” met „Zit daar niet te gapen” op zaterdagen 11 en 18 december 1976.

Het poppentheater „Malperuus” met „Uljana” op zaterdagen 15 en 22 januari 1977. Het poppenspel „Jan Pierewiet” met „Van roodkapje, de wolf en het slimme konijntje” en „De duivelsbrug” op zaterdagen 12 en 19 februari 1977 en ten slotte het poppentheater „Krikkemik” met „Andersenanders” op zaterdagen 5 en 13 maart 1977.

De voorstellingen hebben

Hoogdringende restauratie Martelarenplein

BRUSSEL. — Weinigen kennen het Brusselse Martelarenplein, tenzij de mensen die betrokken zijn bij het Contact- en Cultuurcentrum, dat er sinds ettelijke jaren zijn zetel heeft. De gevels van de mooie woningen die dit, nu totaal verwaarloosde plein in het hart van de oude stad omzomen, zijn meestal de gevels van historische gebouwen, die dateren van de Oostenrijkse tijd. Ieder jaar wordt hier door patriotische verenigingen hulde gebracht aan de heiden van de opstand tegen het Hollandse bewind, een opstand die, zoals genoegzaam bekend, plaats vond in 1830. Er is ook een crypte waarin al de namen van de gevallen patriotten staan vermeld. Maar dat is dan ook ongeveer alles. Voor het overige is het huidige Martelarenplein een rustige standplaats voor auto's...

Reeds minstens vijf, zes jaar

geleden was er in de Brusselse gemeenteraad sprake van de gevels van dit historisch toch betekenisvolle plein, gevels die inmiddels méér dan melaats zijn geworden en die werkelijk verkrommen, terug op te kalen. Het dossier betreffende deze facades is minstens tien jaar oud. De plannen tot klassering van deze historische gevels dateren van 1963...

Maar de restauratie heeft, gezien de hoge onkosten, heelwat voeten in de aarde gehad. Het laatste plan danken we eigenlijk aan het „Jaar van het Bouwkundig Erfgoed”. Maar, zoals het vaak gaat, werd het weer eens een touwtrekken van de vele instanties: Staat, Provincie en Stad. Wie zal dat betalen, zoete lieve Gerrijte? De onkostenstaat loog er inderdaad niet om. De provincie Brabant beloofde uiteindelijk tussenbei-

de te kom tot een bedrag van 20 t.h.

De ministeries van de beide culturen aarzelden tot juni van geven en ook het ministerie van Brusselse Aangelegenheden. Maar het bleef wachten op het K.B. en dat kwam pas in juni van dit jaar. Hiermee was de kous evenwel nog niet af. De stad moest uiteraard nog onderhandelen met de eigenaars van de panden, die niet allemaal akkoord gingen.

Nu staan de zaken eindelijk zover dat de stad kan beginnen met de restauratie van acht huizen en gevels die front vormen in de oude St.-Michielsstraat en in de Kolenstraat. Die straten liggen wel in de onmiddellijke buurt van het plein, maar de huizen staan ten slotte niet op het plein zelf. De onkosten belopen momenteel ongeveer 15 miljoen fr. Schepen Pierre De Saulnier

schatte dat een aanvang zal kunnen worden gemaakt met de werkzaamheden, einde september. Die werkzaamheden zouden dus de genoemde acht huizen en gevels betreffen. Er is evenwel al lang sprake van dat het ministerie van de Nederlandse Cultuur een welgevallig oog heeft geworpen op het oude (en mooie!) gebouw dat door de Belgische wielrennersbond werd gebruikt, jarenlang. Schepen De Saulnier betreurt inmiddels dat er zoveel kostbare tijd verloren is gegaan.

Er zijn uiteraard nog lannen voor een verder herstel. B.v. de Hirsch-galerij en de St.-Michielsstraat. We mogen ons toch reeds zeer gelukkig achten dat er eindelijk een aanvang zal worden gemaakt met de restauratie van een van de mooiste pleinen van het oude Brussel. (L.P.)

Nederokkerzeel, eertijds belangwekkend dorp (8)

Eerste Romaanse kerk uit twaalfde eeuw

Wie de Liststraat te Nederokkerzeel volgt, wordt beslist geïntrigeerd door de bocht, die hij halverwege ontmoet, wat er duidelijk op wijst dat deze aloude weg omgelegd werd wegens de één of de andere hindernis. Op de ene uithoek ervan bevinden zich de voormalige priorijgebouwen van 1780 en 1519, maar voor de rest dienden de bezoekers vrede te nemen met dit litteken in de loop van de Liststraat, zonder verdere verduidelijking.

Opgravingen van menselijke geraamten in het centrum van het terrein, waar de straat omheenloopt, brachten nochtans nuttige aanwijzingen. In 1919, 1935 en 1943 werden daar op ongeveer 1 m diepte gebaant ontdekt, die door hun ligging op een begraafplaats wezen. Van een plaatselijke veldslag of gemeenschappelijke begraafplaats in de jongste eeuwen, wordt nergens melding gemaakt. Als men hier derhalve het eerste kerkje met omliggend kerkhof zou situëren, blijkt men de bal niet erg mis te slaan.

Hier werden in 1964, 1969 en

1970, langsheen de Tenersstraat, negen geraamten ontdekt, waaronder dit van een kind (zie verslag in ons blad van 21 oktober 1970). In zijn parochiewezen, deel XI, wees dr. Verbeselt anderzijds op een mogelijke verwijzing van de St.-Maertensberg naar een eerste missiekapel. Daarop voortbouwend kon men aldus het bestaan van de oudste parochie te Perk lokaliseren.

Voor Nederokkerzeel bezorgde eyengenoemde auteur minder aanknopingspunten. Niettemin gaf hij de indruk dat ook hier dergelijke mogelijkheid niet uitgesloten was. Wij citeren: „Met het domeinhof heeft de plaats van de huidige kerk geen uitstaans. Deze ligt er te ver van af: aan de overkant van de dorpskom. Het gaat er om een domeinkerk, opgericht voor de gemeenschap van de bewoners, niet omwille van nabijheid van hof of borch. Interessant is ook de vaststelling dat ze gelegen is op het aansluitingspunt van de twee kleine dorpsblokken, het Binnenveld en Bogaardveld. Al deze aanduidingen geven ons de overtuiging

dat de kerk ontstaan is na de vorming van het domein, daar de dorpsvorming niet door de kerk werd geconditioneerd. De kerk staat er in functie van”.

Haar excentrische ligging moet aldus in verband worden gebracht met de volledige verkaveling van de dorpsblokken vóór ze werd gebouwd. M.a.w. overall elders worden de woningen rond de kerktoeren gegroepeerd, hier was de plaats van de kerk bepaald door de reeds bestaande verkavelingen. Aldus mag men onderstellen dat er reeds elders een ouder kerkje bestond uit de tijd van de eerste missionering, zelfs vóór Dengin in het bezit was gekomen van het domein van List. Nog een nuttig element tot staving is het naastliggend wegetje dat de kapel (1887) van List slover het Listerveld met Ter Bronnen verbindt en dat de naam draagt van Kerkweg.

NIEUWE KERK

De hedendaagse kerk werd gebouwd op de driehoek van het Binnenveld aan de splitsing van de Dorpsstraat met haar typische driehoekige dries met lindebo-

men, nu nog altijd gekend als de Zes Linden (Verbesselt).

Zolang er te Nederokkerzeel geen sprake was van het beheer door St.-Michiels, kan men zich best verzoeken met een eerste romaans kerkgebouw, bestaande uit één beuk, gevolgd door een presbyterium en vervolgens een kleine halfronde absis. De toren boven de oorspronkelijke viering zal vermoedelijk een even eenvoudige piramidevormige bedakking gehad hebben, met zijvlakken in de vorm van regelmatige driehoeken. Deze onderstelling is gebaseerd op een nabijgelegen voorbeeld, het eerste kerkje van Humelgem, een parochie onder Steenokkerzeel.

Maar de abdij werd er meester van, gedeeltelijk sinds 1154, volledig sedert 1256. De Kroniek van List zegt terzake: op 24 juni 1286 had de abdisse van het convent van Dononien het Jus patronatum aan de nieuwe abdij verkocht. „Anno 1290 verkreeg onse abdy vij gifte van Hertogh Jan I het recht van tot Nederokkerzeel te stellen den meyer en 7 schepenen”. Het is zonder meer duidelijk dat de bloeiende abdij geen vrede zou nemen met een onooglijk dorpskerkje.

P. Hernalsteens onderstelt talrijke verbouwingen in de XIIIe eeuw, waaruit men kan afleiden dat het eerste romaans kerkje van vóór die tijd dateert. Als overblijvende sporen vermeldt hij trouwens de tekening van hellingen van 45 graden, betrekking hebbend op de oudste bedakking van het schip, zichtbaar vooraan in de kerk op de westermuur van de toren, precies boven de huidige altaar. Het was in deze kerk dat men op het vierkant van het presbyterium rond 1290 een gotische toren met één verdieping optrok, ten noorden geflankeerd door een kapel. Deze moest waarschijnlijk dienen voor de Norbertijnernonniken, die op List verbleven.

Dit zou ook de bestaansreden zijn van een prae-Eykiaanse muurschildering op de noordelijke muur, waar men later onze kerken zal voorzien van afzonderlijke altaren. (D.M.)

HALLE

Op de steenweg naar Edingen en de zuidelijke verbinding met de autosnelweg kwam het tot een aanrijding tussen de personenwagen bestuurd door de Luxemburger Lievinus Poots en de wagen bestuurd door François De Roock uit Anderlecht. Bestuurder Poots, evenals de inzittende mev. Arnould liepen oppervlakkige kwetsuren op.

BEERSEL

Op de steenweg naar Ukkel verloor motorrijder Daniel Adams uit Vorst de controle

Prov. ruitertornooi te Kortenaeken

De Landelijke Rijvereniging „De Paardevrienden”, uit Kortenaeken, is dit jaar de organiserende vereniging van het provinciaal ruitertornooi van Brabant. Het tornooi heeft plaats op zondag 5 september, op het terrein van baron de wouters d'Oplinter, gelegen langs de Tiensestraat, te Kortenaeken. De voormiddagwedstrijden vangen aan om 9 u. 30 met de individuele dressuur, groepsdressuur en schiftingswedstrijden. Om 13 u. 30 volgt het eigenlijke feestprogramma met ondermeer de springwedstrijden, stoelrijden, cavaletti, voltige en pyramide.

De plaatselijke vereniging pakt bij gelegenheid van dit tornooi voor de eerste keer uit met een carrousel, waaraan alle leden hun deelneming verlenen. „DE PAARDEVRIENDEN” Bij gelegenheid van het provinciaal tornooi past het misschien even de Kortenaakse rijvereniging even in het daglicht te stellen. De vereniging werd voor de eerste keer opgericht in 1948 onder impuls van Alfons Geens, René Polleunis, Theo Arnauts en Jozef Devos. Er werd gestart met een 10-tal leden. Door het vertrek van commandant Polleunis werd de ruitervereniging in 1953 ontbonden en een paar ruiters lieten zich bij de vereniging van Geetbets aansluiten. Het ruitersbloed bleef echter

bij sommige Kortenaekenaren door de aderen stromen. Onder impuls van Paul Fets, Jozef Devos, René Polleunis, Theo en Jozef Arnauts, weri in 1968 opnieuw van start gegaan. De heropgerichte vereniging werd „De Paardevrienden” gedoopt. Vooral de jongeren voelden zich dadelijk tot de paardesport aangetrokken en thans telt men een 26-tal leden. Het aantal ruiters is steeds stabiel gebleven, waar sommige ruiters om verschillende omstandigheden de vereniging vaarwel zegden, stonden anderen klaar om de plaats in te nemen.

Dat de zaak ernstig werd genomen bewezen de daaropvolgende activiteiten. In 1972 werd een paarderally georganiseerd. In 1973 kreeg Kortenaeken weer

een onvergetelijk gewestelijk tornooi. In 1975 was er dan nog de folkloriedag.

De basisbeginselen van de landelijke ruitelij werden door de Kortenaakse ruiters steeds in praktijk omgezet. Talrijke ruiters behaalden meerdere ereprijzen op de gewestelijke tornooien. Een groot aantal zal dan ook vertegenwoordigd zijn op het aanstaande provinciaal tornooi.

Kameraadschap en samenwerking zijn de steunpilaren van „De Paardevrienden”, uit Kortenaeken. Dit heeft hun steeds geholpen om een goede werking uit te bouwen, dezelfde eigenschappen zullen hun toelaten om van het provinciaal ruitertornooi van zondag 5 september en waarop meer dan 450 paarden worden verwacht, een hoogstaand gebeuren te maken, de traditie van de Landelijke Ruitelij waardig.

Hiervoor staat volgend bestuur paraat: voorzitter Theo Arnauts; secretaris Agnes Polleunis; commandant Jan Arnauts; bestuursleden Danny Beelen, Roger Blockx, René Polleunis en Paul Fets. (E.B.)

